

Dama de pică

Daniel Vișan-Dimitriu

Am jucat la poker ultimul cuvânt
Și-am pierdut. Pe masă, au rămas tăceri,
Care mai de care șuierând a vânt
Risipit în zborul către nicăieri.

Eu, servit cu chintă, am plusat, dar vezi,
Nu era grozavă, nu era roială
Și, la potul mare, cum poți să cedezi?
Mi-am jucat cuvântul fără șovăială.

Am pierdut în fața unui ful de ași
Tot ce-aveam pe masă. Da, a fost cam crunt
Cu adunătura trei plus doi. "Fă pași!"
Ce să fac? - m-oi duce, asta-i, lefter sunt.

Gânduri și-ntristare: eu sunt vinovat?
Chintă, cinci cărți negre ...Păi, la o adică,
Una dintre ele, una m-a trădat,
Căci, la patru trefle, ea a fost de pică.

Ce să fac? - e jale, nici cuvânt nu am
Să vă spun ce carte-i. N-am! Cherchez la femme!